

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Mayo 3

Ang Maling Habag ni Jonas

***Pangunahing Talata: "Nang magsalita ang Panginoon, 'Ikaw ay nagmalasakit sa punong ito, na hindi mo pinag-alagaan o pinatubo. Lumago ito sa isang gabi at namatay sa isang gabi. At hindi ko ba aalagaan ang dakilang lungsod ng Nineve?'
Jonás 4:10,11***

***Piniling mga Kasulatan:
Jonás 3:1-5; 4:1-11***

Ang Nineve ang kabisera ng imperyong Asiryo, isa sa mga kaaway ng Israel. (2 Mga Hari 19:36). Inutusan ng Diyos ang propetang Jonas na ipahayag sa mga taga-Nineve na dahil sa kanilang kasamaan ay wawasakin Niya sila sa loob ng apatnapung araw. Pagkatapos marinig ang pahayag ni Jonas, naglabas ang hari ng isang kautusan na "huwag magpakain o uminom ng tubig ang tao at ang hayop" at dapat silang lahat ay "managhoy nang malakas sa Diyos." Pagkatapos ay "tinalikuran nila ang kanilang masasamang gawi; at naghinay-hinay ang Diyos at hindi niya isinagawa laban sa kanila ang pagkawasak na kanyang ipinangambang idulot." Jonas 1:2; 3:1-10

Gayunpaman, labis na nagalit si Jonas, at siya ay lubos na nagngalit. Sinabi ni Jonas sa Diyos, "Alam kong ikaw ay mapagbigay-grasyang Diyos at mapagkawanggawa, mabagal magalit, at sagana sa habag, isang Diyos na nagpapawalang-bisa sa

kapahamakan. Ngayon, Panginoon, kunin mo ang aking buhay, sapagkat mas mabuti pa sa akin ang mamatay kaysa mabuhay." Sumagot naman ang Panginoon, "Narapat ba na magalit ka?" Jonas 4:1-4

Marahil iniisip ni Jonas ang kalupitang ipinamalas ng mga Asiryos sa kanyang sariling bayan sa loob ng ilang salinlahi. Maaaring sabik siyang makita ang paghuhukom na maisakatuparan at ang bansang ito ay tuluyang mapuksa. (Isaias kabanata 36). Lubos na nadismaya, iniwan ng propeta ang lungsod. Umupo siya sa isang kalapit na burol, sa lilim ng kubong ginawa niya, upang "makita kung ano ang mangyayari sa lungsod." Jonas 4:5

Nangyari na "naghanda ang Diyos ng isang pipino ... upang magbigay ng lilim" kay Jonas, at ang propeta ay "lubos na natuwa." Gayunpaman, kinabukasan ay sinira ng isang uod, na inihanda rin ng Diyos, ang pipino. Nang sumikat ang araw, tinamaan nito ang ulo ni Jonas, kaya "ninais niyang mamatay." Jonas 4:6-8

Sinabi ng Diyos kay Jonas, "Ikawawa ka ba sa mabuting ginawa ko dahil sa pipino? Ikaw nga'y naahabag sa pipino na hindi mo pinagpagal at hindi mo pinalago, na tumubo sa isang gabi, at nasira sa isang gabi; at hindi wari ako magkakaroon ng habag sa Nineve?" (Jonás 4:9-11). Ang pahayag na "anak ng isang gabi" ay ginagamit kapag tumutukoy sa isang bagay na may "pansamantalang" kalikasan. Ipinapakita ng Panginoon ang malaking kaibahan sa pagitan ng pag-aalala at awa ni Jonas para sa isang halaman, kumpara sa mga tao ng Nineve.

Ang pagnanais ni Jonas na maghiganti sa mga Asyryano, dahil sa mga kasamaan na ginawa nila noon, ang naging hadlang upang hindi niya makita na nagsisi na sila ngayon sa harap ng Diyos. Nakita ng Diyos ang mga ginawa ng mga taga-Nineve, na "sila'y lumayo sa kanilang masasamang gawa," binago nila ang kanilang pamumuhay at pag-uugali. Ito ang naging dahilan upang magmalasakit ang Panginoon.

Kinumpirma ni Jesus ang katotohanan ng salaysay na ito sa aklat ni Jonas at kung paanong ang mga taga-Nineve ay tunay na nagpakita ng pagsisisi. (Lucas 11:29-32). Pinapatunayan ng mga talata 31 at 32 ng talataing ito na ang lahat ng mga patay, kasama na ang mga taga-Nineve, ay muling mabubuhay sa darating na kaharian sa lupa. Sa panahong iyon, ang hatol sa mga pumuna at umuusig kay Jesus noong kanyang Unang Pagparito ay hindi kasing-magaan kumpara sa hatol na ipapakita sa mga hindi kailanman nakakita o nakarinig sa pangangaral at mga himala ni Jesus. Isang aral para sa atin: may pananagutan tayo sa kaalamang ating natanggap. Lucas 12:48